

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Bell-Lloc

Negre 2007

És per a mi una satisfacció descriure un vi elaborat al Mas del Vent, prop de la Fosca, a Palamós, un indret on he passat molts estius en la meua adolescència i passejat per aquests camps de la finca que va ser del Doctor Soler Roig. El vi és d'un color cirera fosca, amb ribet robí. Hi destaquen aromes d'herbes mediterrànies i notes de menta, romaní i fonnoll, que tant abunda per aquells racons. No

és exageradament alcohòlic: té 13°, virtut que s'agreuja. Resulta fresc, equilibrat, amb comple xitat de matisos que el fan amable i atractiu. Està elaborat majoritàriament amb Cabernet Sauvignon i Cabernet Franc conreats a les Gavarres, amb unes petites aportacions de Lledoner i Carinyena, conreats a la Fosca. Un vi mediterrani. Collita dels raïms a mà i maceració inicial en fred, a 12°, al llarg de tres

dies, per pujar fins a 25° durant la fermentació. Posterior criança de dotze mesos en bótes de roure francès Allier. Preu aproximat: 23 euros.

Aquest vi és l'expressió d'un territori, d'un clima i d'un desig de fer les coses ben fetes. El celler ha estat obra de l'estudi d'arquitectura RCR i resulta espectacular. També elaboren un vi blanc i properament presentaran el negre 2008. Per a més informació: www.bru.garol.com i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

García Lorca i Girona

Es compleixen 75 anys de l'afusellament del poeta de Granada

Xavier Romero

El passat dia 17 d'agost es complien els 75 anys de l'afusellament del poeta i dramaturg de Granada Federico García Lorca, efemèride que ha estat àmpliament recordada pels mitjans informatius d'arreu. Però voldríem afegir aquí unes pinzellades sobre la relació directa o indirecta del literat –gran amic de Salvador Dalí– amb Girona.

Del 15 de desembre del 1998 fins al 10 de gener del 1999, la Fundació Caixa de Girona, en col·laboració amb la Universitat de Girona, va organitzar una extraordinària mostra en record del centenari del naixement de Federico García Lorca titulada Imatges, paraules. L'exposició es va veure complementat per un cicle de sis conferències impartides pels professors i experts en l'obra del poeta Anna Maria Garcia, Montserrat Escartín, Amuser Hiltrud, Lluís Trigueros, grup «L'Estenedor», i Manuel Fernández-Montesinos.

El record més emotiu es troba, però, en un programa teatral que forma part de la col·lecció temàtica dels locals d'espectacles gironins, que va ser editat durant les Fires de Girona de l'any 1936, concretament la mateixa diada de Sant Narcís, i que anunciava l'actuació al Teatre Municipal de la ciutat, aleshores controlat pel Comitè Econòmic d'Espectacles Públics, CNT-AIT, de la companyia castellana de comèdies d'Emili C. Espinosa, la qual representà, com a «homenatge al malaguanyat poeta del poble Frederic García Lorca», l'obra Bodas de Sangre, oferta en 3 actes i 7 quadres, en prosa i vers. En el descans de l'espectacle va actuar, com era costum llavors, l'orquestra de l'esmentat Comitè, composta per 22 professors, sota la direcció del mestre Costa Hors.

Una bonica i informativa peça de col·leccionista corresponent a aquell període transcendental de la història contemporània espanyola, just quan feia poques setmanes que havia esclatat la Guerra Civil, és aquest díptic de la portada del qual reproduïm, i en el qual els organitzadors, a tall d'editorial, emetien el següent comunicat: «El Comitè Econòmic d'Espectacles Públics C.N.T., atent sempre als desitjos del públic, té el viu dolor i satisfacció alhora de presentar la reposició de l'obra de l'eminent literat Frederic García Lorca; i al dir dolor ens referim als

companys que han lluitat i sucumbit en el front, i per altre que sense haver-hi anat i que espiritualment estan amb nosaltres es troben presoners de la fera feixista i que per notícies que ens dona la premsa, han estat covardament assassinats uns i altres sotmesos a repudiables vexacions.

S'ha dit que García Lorca ha estat assassinat a Granada; si això fóra cert, hauran hagut pogut destruir-lo corporalment, més no espiritualment. Restaria l'obra de García Lorca, per a tots els homes lliures; per a tot el proletariat; per a totes les persones que anhelien i treballen per a una reivindicació social que surti del poble.

Nosaltres creiem que a la rereguarda es combat el feixisme fent que el poble vegi les coses que ells voldrien privar i destruir; doncs bé, la nostra cooperació en aquesta lluita contra la tirania, és procedint de manera totalment oposada i clara o sia, contra tot el que ells facin i representin; i així ho complirà el Comitè costi el que costi».

Gironins del segle XIX

Maurici d'Albert i de Terrades

Es va deixar caure al llit. Més que cansat, estava fastiguejat. Ja en tenia prou. Tants sopars, tantes xafarderies, tantes conspiracions de pa sucat amb oli... Al principi li havia fet gràcia moure's per aquells ambients en els quals qui no era secretari d'un ministeri era diputat o senador. Allà tothom tenia un càrrec, tothom semblava remenar les cireres més que ningú. Però a l'hora de la veritat, res de res. Només presumir i fer el fatxenda. Ja en tenia prou. Se'n tornava a l'Empordà.

Maurici d'Albert i de Terrades va néixer a Castelló d'Empúries el 1780 en el si d'una important nissaga de terratinents capitanejada pel seu pare, que gestionava una fortuna considerable. Com molts altres membres de la seva família, va fer carrera militar. Concretament va ingressar a la Reial Armada i el 1809, en plena guerra contra les tropes de Napoleó, va ascendir a guàrdia marina. Malgrat que després es va retirar a viure a les propietats que li havia deixat en herència el seu progenitor, repartint les seves estades entre Roses i Figueres segons l'època de l'any, mai va abandonar les seves relacions amb la Cort, tal i com ho demostra el fet que el 1833 Ferran VII el va nomenar primer comandant del batalló de voluntaris realistes. A més, una dècada més tard fou escollit senador. Va desenvolupar aquesta tasca durant el bienni 1843-1845.

Òbviament era una de les personalitats més destacades de l'Empordà de mitjans del segle XIX i, el 1859, va formar part del grup fundador de la subdelegació de Figueres de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre (IAC-SI). Segons els registres de l'època, Maurici d'Albert i de Terrades era el major contribuent de Palau-saverdera, on posseïa el Mas de la Torre, conegut popularment com la Torre de l'Albert. Es tracta d'un mas fortificat, actualment catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional. Així mateix, tenia propietats en molts altres municipis de la zona, des de Maçanet de Cabrenys fins a Peralada, passant per les ja citades a Roses i Figueres.

El seu fill, Maurici d'Albert i Carruco, nascut el 1818, també va fer carrera militar i va arribar a ser ajudant de camp del capità general de Catalunya i del general Joan Prim, famós per liderar el Sexenni Democràtic, iniciat el 1868, precisament l'any de la mort de Maurici d'Albert i de Terrades, que aleshores tenia 88 anys.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista